

מ"ת 66776/03/19 - מדינת ישראל נגד אנס עוואד (עציר)

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 66776-03-19 מדינת ישראל נ' עוואד(עציר)
תיק חיצוני: 133034/2019

בפני כבוד השופט ישראל פבלו אקסלרד
המבקשת מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז דרום - פלילי
נגד
המשיב אנס עוואד (עציר) ע"י ב"כ ע"ד מחאגנה רסלאן
החלטה

1. לפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

2. כתב האישום מייחס למשיב עבירות של החזקת חפץ אסור מסוכן במטרה להביא לסיכון חיי אדם ולגרום חבלה חמורה לאדם, עבירה לפי סעיף 52(ב)(1)(ה) בנסיבות סעיף 52(ב)(3) **לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש]**, תשל"ב - 1071 ועבירה של ניסיון לחבלה חמורה, עבירה לפי סעיף 329(א)(2) **לחוק העונשין**, תשל"ז - 1977. על פי כתב האישום, הוצאו האסירים בתא של המשיב אל המקלחת כאשר בכוונת הסוהרים היה לערוך חיפוש בתא. כאשר נכנס המשיב למקלחת, הבחין הסוהר אליהו דדון שהמשיב מחזיק בידו דוקרן. הוא צעק "דוקרן דוקרן" וניסה לתפוס את הדוקרן מידי המשיב. המשיב ניסה לדקור או לחתוך את דדון עם הדוקרן כשהוא מכוון אותו לעבר ראשו וצווארו של הסוהר. סוהר אחר בשם אושרי שמע את הצעקות, הגיע למקום וסייע בידי דדון להשתלט על המשיב. הדוקרן נמצא על הרצפה בקרבת המשיב.

3. בבקשה נטען לקיומן של ראיות לכאורה נגד המשיב ובדבר עילות המעצר שעניינן מסוכנות לציבור, נוכח חזקה שבדין, והחשש להימלטות המשיב מהליכי שפיטה או מריצוי עונש, בהיות המשיב תושב הרשות הפלסטינית. בדיון ביקש בא כוח המבקשת להדגיש את החיזוק, לטענתו, לעדותו של דדון, בדמות הדוקרן שנמצא על הרצפה בקרבת המשיב. הוסיף וטען בא כוח המבקשת כי המסוכנות נלמדת גם מהפרוטוקול של בית הדין הצבאי שדן בשאלת ההארכות למעצר המנהלי בו היה נתון המשיב עד אשר אירע האירוע נושא כתב האישום.

4. מנגד, טען הסנגור כי אין בחומר הראיות בסיס להרשעה במשפט פלילי. טען הסנגור כי על פי תיק החקירה, לא ידוע כמה אסירים היו במקום ולמה לא כולם הוכנסו למקלחת. עולה השאלה האם הם ראו את המקרה ומדוע לא נגבתה עדות מהם. כן טען שלא ידוע מתיק החקירה, מי הורה למשיב להיכנס למקלחת. עוד טען הסנגור כי סביר להניח שמרשו היה אזוק מרגע שיצא מהתא וכי לא ברור האם ערכו עליו חיפוש עת יצא מהתא. כן נטען להיעדר פרטים לגבי זהות זה שאזק את המשיב. כרסום נוסף רואה הסנגור בכך שלא נגבתה עדות מיתר סוהרי יחידת ימ"ז. הוסיף הסנגור וטען כי נשאלת השאלה כיצד המשיב תפס את הדוקרן, שהרי היה אזוק, וכי לא נרשם באיזו יד היה

הדוקרן. הסנגור רואה כרסום נוסף בכך שלא הוצגו סרטונים ממצלמות אבטחה לגבי האירוע. הסנגור עוד טען כי אם לגרסת המבקשת הדוקרן היה ביד של המשיב, מדוע לא נבדקו טביעות אצבע. לטענת הסנגור, המדובר הוא בעדות יחידה, זו של דדון, ולא ניתן להרשיע רק על פיה. כמו כן, נטען כי אין חשש לשיבוש וכי ניתן להטיח את התייצבותו של המשיב למשפט בערבויות ובהפקדה כספית.

5. אכן, הסנגור הצביע על מספר נקודות חולשה בראיות המבקשת. בתיק החקירה לא מצוי הסבר לכך שפעולת חקירה כה פשוטה - נטילת מעתקים מהדוקרן והשוואתם לטביעות האצבע של המשיב - לא נעשתה על ידי המבקשת. מקום בו טוען המשיב שאין לו כל קשר עם הדוקרן, אין ספק בלבי כי המדובר הוא בפעולת חקירה חשובה.

6. אכן חסרים בתיק החקירה פרטים לגבי הנוכחים במקום, שהרי עולה מהתיק כי הייתה כוונה לבצע חיפוש בתא שבו היה כלוא המשיב. אין כל פרטים לגבי הכלואים האחרים ולאן נלקחו בעת החיפוש בתא.

7. עוד אוכל להסכים עם הסנגור כי היה מקום למסור פרטים או לגבות עדויות בשאלה האם נערך חיפוש על המשיב לאחר שיצא מהתא או לפני ש'יצא ממנו ולגבי השאלה מי ערך את החיפוש, שהרי נטען כי מיד לאחר מכן הוא אחז בדוקרן. כמו כן, אין כל פרטים לגבי איזוקו של המשיב לפני שיצא מהתא או בסמוך לאחר מכן.

8. עוד מצאתי טעם בטענתו של הסנגור בדבר היעדר פרטים לגבי מצלמות אבטחה במקום, האם קיימות, ואם התשובה חיובית, מדוע לא הוצאו סרטונים של הרגעים הרלוונטיים.

9. מתיק החקירה עולה כי למקום הגיעו סוהרים נוספים על דדון ואושרי אך נגבתה עדות רק של אחד מהם.

10. אשר לטענה כי המדובר הוא בעדות יחידה ללא חיזוק, אני סבור שהמקום לדון בטענה הוא בתיק העיקרי, מקום בו טוענת המבקשת לחיזוק בדמות הדוקרן שנמצא על הרצפה.

11. אסכם ואומר כי ראיות התביעה אינן נטולות סימני שאלה במקרה הזה, אך אין הדבר מוביל למסקנה כי אין ראיות ברמה של ראיות לכאורה בעלות פוטנציאל להרשעתו של המשיב, לאחר עיבודן במסגרת התיק העיקרי.

12. למרות האמור לעיל, נוכח המסוכנות הגבוהה, הסטטוטורית, הנשקפת מהמשיב, אשר לכאורה ניסה לפגוע בסוהר אמצעות דוקרן, מעשה שיש בו משום תעוזה רבה, ונוכח החשש הממשי להימלטותו מהדין, בהיותו תושב הרשות הפלסטינית, לא אוכל להיעתר לבקשתו של הסנגור ולהורות על שחרור מרשו בתנאים של ערבויות והפקדה כספית.

13. אשר על כן, אי מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, ג' ניסן תשע"ט, 08 אפריל 2019, במעמד
הצדדים.